

ท่อไอเสีย

เทอร์โบ

ที่จริงหน้าที่การทำงานของ “เทอร์โบ” นั้น มีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างจังหวัดอยู่บ้างพอสมควร

แต่ส่วนใหญ่จะไปเข้าเย็นกลับ

นาน ๆ ครั้งที่จะได้นอนค้าง ซึ่งบางครั้งก็ 1 คืน บางครั้งก็ 2-3 คืน

ไปต่างจังหวัดในระยะหลังนี้ ได้พบเห็นเรื่องสำคัญที่จะมาบ่นให้ฟังอยู่ 2 เรื่อง

เรื่องแรกที่จะเขียนถึงก็คือ ค่าโทรศัพท์มือถือ

ที่จริงเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นมานานแล้ว

แต่โดยที่ “เทอร์โบ” เริ่มมีมือถือในระยะที่บริษัทเขาเปิดโปรโมชันพิเศษ

คือใช้โทรศัพท์เดือนละ 2,500.00 บาท แต่จ่ายเพียง 500.00 บาท

โปรโมชันที่ว่านี้ มีระยะเวลาถึง 18 เดือน

ดังนั้น ในระยะเวลา 18 เดือน จึงไม่ได้สนใจที่จะดูในรายละเอียดของใบเสร็จ

เพราะใช้โทรศัพท์มือถือไม่เกินโปรโมชันที่ได้รับอยู่แล้ว

เมื่อหมดโปรโมชันนั่นแหละถึงได้รู้ตัว เพราะต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้น

จ่ายเงินเพิ่มขึ้น จึงต้องตรวจสอบรายละเอียดของทุกรายการ

ตรวจสอบแล้วก็ต๊กกะใจ

จะไม่ตกใจได้อย่างไรในเมื่อใช้โทรศัพท์มือถือไปถึงเพื่อนที่มีมือถือในเขตจังหวัดนั้นเพียงไม่ถึง 1 นาที

แต่กลับเสียค่าโทรศัพท์ถึง 12 บาท

ที่งงและตกใจ เพราะคิดว่าตามหลักการแล้ว ไม่ว่าจะโทรศัพท์ธรรมดาหรือโทรศัพท์มือถือ เขาก็คิดตามระยะทาง

ทางไกลก็คิดถูก ทางใกล้ก็คิดแพง

ดังนั้น เมื่อ โทรศัพท์ในเขตเดียวกัน ก็ควรจะคิดราคาเพียงนาทีละ 3 บาท

* ลงในวารสารข้าราชการ ประจำเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2544

ใบแจ้งค่าบริการ

วันที่	เวลา	ปลายทาง	พื้นที่	นาที	จำนวนเงิน
05/03/44	17:13:15	018170335	KKN-Area 1	1	12.00
05/03/44	21:56:08	018170335	KKN-Area 1	1	12.00

เพราะเทคโนโลยีสมัยใหม่ของบริษัทมือถือนั้น สามารถบ่งบอกได้ในทันทีว่าโทรจากส่วนไหนไปถึงส่วนไหนของประเทศไทย

เมื่อมาคุยเรื่องนี้กับเพื่อนฝูง ก็ได้รับเสียงหัวเราะพร้อมกับบอกว่า “เทอร์โบ” นี่เขยชะมัดไม่รู้หรือว่า หลักการนั้นเขาใช้เฉพาะโทรศัพท์พื้นฐานขององค์กร โทรศัพท์เท่านั้นแหละ ส่วนโทรศัพท์มือถือนั้น เขาคิดตามจังหวัดที่จดทะเบียนครั้งแรก

ถ้าจดทะเบียนที่จังหวัดใด ไม่ว่าจะนำโทรศัพท์เครื่องนี้ไปต่างจังหวัดและไม่ว่าจังหวัดไหนของประเทศไทย

รวมถึงโทรศัพท์ไปหาใคร

จะต้องเริ่มคิดราคาจากจังหวัดนั้น

เช่นจดทะเบียนที่กรุงเทพมหานคร และนำไปใช้ที่ขอนแก่น

จะโทรศัพท์หาเพื่อน ซึ่งจดทะเบียนโทรศัพท์มือถือที่ขอนแก่น

จะต้องเสียนาทีละ 12 บาท

ในขณะเดียวกัน หากจดทะเบียนโทรศัพท์มือถือที่ขอนแก่น แล้วนำมาที่กรุงเทพฯ แล้วโทรศัพท์หาเพื่อนที่มีมือถือและจดทะเบียนที่กรุงเทพฯ

จะต้องเสียนาทีละ 12 บาท เช่นกัน

ซึ่งความเป็นจริงหากคำนวณตามระยะทาง ก็ควรจะเสียเพียงนาทีละ 3 บาท เท่านั้น

คงเอาแบบอย่างมาจากสามล้อในกรุงเทพมหานครสมัยก่อนกระมัง

ที่จะไปที่ไหนก็ต้องเริ่มต้นที่สนามหลวงก่อน

การกระทำแบบนี้ แม้ว่าจะแจ้งให้ประชาชนผู้บริโภคทราบล่วงหน้าแล้ว

แต่การกระทำแบบนี้เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคเป็นอย่างยิ่ง

สมควรที่สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคจะได้มาดูแลในเรื่องนี้

เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคคงจะเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนในเรื่องนี้ได้

หวังว่าคงจะได้รับทราบข่าวดีในเร็ววัน

เรื่องที่สองก็คือเรื่องไฟฟ้าดับ

โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และที่ไฟฟ้าดับนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นที่ในชนบทนะครับ

เพราะในชนบทนั้น นอกจากจะดับบ่อยแล้ว ยังมีไฟฟ้าตกด้วย

แต่ที่จะพูดถึงนี่ เป็นการดับในตัวเมืองใหญ่ ๆ

เพราะได้ประสบด้วยตนเองมาแล้วที่อุดรธานี

บางวันดับตั้ง 3 ครั้ง ในช่วงประมาณ 10 นาที

หากไฟฟ้าดับด้วยอุบัติเหตุ เช่นฟ้าผ่าหม้อแปลงไฟฟ้า กิ่งไม้พาดสายไฟหรือดับเพราะสถานที่แห่งนั้นใช้ไฟฟ้าเกินกำลัง ก็อีกเรื่องหนึ่ง

แต่ดับโดยไม่มีสาเหตุ และดับวันละหลาย ๆ ครั้งนั้น เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะให้อภัย

และการที่ไฟฟ้าดับบ่อย ๆ ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งไฟฟ้าดับในโรงแรม เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง

เพราะในขณะที่ทุกฝ่ายกำลังส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ

ไฟฟ้าดับบ่อยในโรงแรม เป็นการทำลายการท่องเที่ยวอีกประการหนึ่ง

ถามเพื่อนฝูงที่พักอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้รับคำตอบว่า เรื่องไฟฟ้าดับนั้น ในขณะนี้เป็นเรื่องธรรมดา

สาเหตุจริง ๆ เขาไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด แต่ที่เขาร่ำลือกัน ว่าเป็นวิธีการเพิ่มรายได้ของการไฟฟ้าประการหนึ่ง

เพราะเมื่อเปิดใช้ไฟฟ้าใหม่ จะกินไฟเป็นจำนวนมาก ผู้ใช้ไฟต้องจ่ายค่าไฟฟ้าในราคาที่เพิ่มขึ้นกว่าปกติ

โดยเฉพาะในโรงแรมซึ่งมีอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้ามาก ๆ นั้น จะต้องเสียค่าไฟฟ้าสูงขึ้นมากทีเดียว

แต่ “เทอร์โบ” ไม่เชื่อกับข่าวลือนี้

เพราะมีความเชื่อมั่นเป็นอย่างมากว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่ดีนั้น ไม่น่าจะมีวิสัยทัศน์ที่สั้นแบบนี้

และเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ไม่ได้มีส่วนในการกระทำการดังกล่าว
 รื้อลื้อดั่งที่ได้กล่าวแล้ว

ก็ควรอย่างยิ่งที่จะสอบสวนเพื่อหาสาเหตุ และหาทางแก้ไขสาเหตุอันนั้น

รวมทั้งป้องกันไม่ให้ปัญหานี้เกิดขึ้นอีก

ทั้งนี้ หากจะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสาเหตุที่ไฟฟ้าดับอย่างแท้จริง รวมทั้ง
 วิธีการแก้ไขปัญหา

ก็จะทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

พูดถึงไฟฟ้าดับของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแล้ว หากจะไม่พูดถึงการไฟฟ้านครหลวงเสีย
 เลยก็ไม่ถูกต้อง

เพราะในกรุงเทพมหานครก็มีเหตุการณ์ไฟฟ้าดับอยู่บ่อยครั้ง

ครั้งสุดท้ายที่ดับเกือบทั่วกรุงเทพมหานครในเดือนเมษายนนั้น น่าตกใจมาก

โดยเฉพาะที่บ้าน “เทอร์โบ” นั้น ดับไปถึง 6 ชั่วโมง ตั้งแต่บ่าย 2 โมง ถึง 2 ทุ่ม

ทำเอาออกสั่นขวัญหายไปทีเดียว เพราะฝนตกและไฟก็ดับด้วย

ที่ตกใจก็เพราะบ้าน “เทอร์โบ” นั้น กรุงเทพมหานครเขาปรารถนาดี

ยกถนนหน้าบ้านหนีน้ำถึง 3 ครั้ง

ครั้งล่าสุดนั้น ทำให้บ้านของ “เทอร์โบ” ต่ำกว่าถนนอยู่มาก

ตอนนี้ น้ำไม่ท่วมถนนอีกแล้ว

แต่ไปท่วมในบ้านของประชาชน รวมทั้งของ “เทอร์โบ” ด้วย

“เทอร์โบ” จึงต้องป้องกันไม่ให้น้ำท่วมบ้าน โดยการสร้างเขื่อนรอบบ้านให้สูง

แล้วติดตั้งระบบอัตโนมัติ

เมื่อฝนตกน้ำข้างนอกสูงกว่าน้ำในบ้าน ทางระบายน้ำก็จะปิด

เครื่องสูบน้ำจะทำงานทันที

และมีเครื่องสูบน้ำถึง 2 เครื่อง ทำให้ปลอดภัยจากภาวะน้ำท่วมตลอดมา

แต่ถ้าหากฝนตกแล้วไฟฟ้าดับ ก็มีโอกาสน้ำสูงที่น้ำจะท่วมบ้าน

โชคของ “เทอร์โบ” ยังคืออยู่ที่วันนั้นฝนหยุดตกเสียก่อน

หากฝนตกต่ออีกเพียงนิดเดียว มีหวังทรัพย์สินสมบัติทั้งหลายที่อยู่ที่ชั้นล่างคงจะถูกน้ำท่วม

มิด

สำหรับไฟฟ้าดับในกรุงเทพนั้น เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุ และสาเหตุสำคัญมาจากหม้อแปลงถูกฟ้าผ่าและต้นไม้หักโค่นทับสายไฟ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ประเทศที่เจริญแล้ว โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ นั้น ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้

เพราะสายไฟทั้งหมดเขาอยู่ในท่อใต้ดิน ก็คงมีเฉพาะกรุงเทพมหานครของเรานี้แหละที่มีสายไฟระเกะระกะเต็มไปหมด คงจะเก็บไว้ให้นกเกาะเพื่อเป็นแหล่งการท่องเที่ยวหรือเปล่าก็ไม่ทราบ ขอฝากการไฟฟ้านครหลวงและกรุงเทพมหานครไปคิดเล่นเป็นการบ้านด้วย ว่าถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะนำสายไฟฟ้าทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานครลงไว้ใต้ดินซักที

แต่ในขณะที่ยังไม่ได้ทำ ก็ต้องหาวิธีการป้องกันไม่ให้ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อยดังกล่าวข้างต้น เกิดขึ้นอีก

ซึ่ง “เทอร์โบ” เห็นว่าน่าจะแก้ไขได้ไม่ยากนัก เช่น เรื่องหม้อแปลงถูกฟ้าผ่านั้น อาจตั้งสายล่อฟ้าไว้ป้องกันก็ได้ วิธีการป้องกันตามข้อเสนอของ “เทอร์โบ” ในเรื่องนี้อาจจะผิด แต่วิธีการป้องกันในปัญหาข้อที่สองนั้น คิดว่าไม่น่าจะผิดพลาด เพราะต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นใกล้สายไฟนั้น แก้ไขได้ไม่ยาก วิธีแก้ไขนั้น หากเป็นต้นไม้ทั้งเล็กและใหญ่ก็รีบตัดเสีย พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไม่ปลูกต้นไม้ใกล้สายไฟ หากมีความจำเป็นก็อาจจะกำหนดโทษไว้ก็ได้ ที่สำคัญ ทั้งการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะต้องมีหน่วยตัดต้นไม้โดยเฉพาะ

เฉพาะ

วางแผนในการตรวจสอบไว้ว่าวันใดจะตระเวนไปตามเส้นทางใดที่มีสายไฟฟ้า พบต้นไม้ใดที่เห็นว่าอาจจะหักหรือโค่นมาทับสายไฟได้ ก็รีบดำเนินการตัดทิ้งทันที

แต่หากเป็นต้นไม้ของส่วนราชการ เอกชน หรือประชาชน

และยังไม่มียกหมายหรือระเบียบใดที่ให้อำนาจการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตัดได้

ก็เสนอรัฐบาลให้ดำเนินออกกฎหมายและระเบียบดังกล่าวโดยรีบด่วน
เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดอันตรายแล้ว

ไฟฟ้าดับแต่ละครั้งนั้น ประเทศชาติสูญเสียเงินเป็นจำนวนมาก
แม้กระทั่งประชาชนเองก็ลำบาก

เพราะในปัจจุบัน เครื่องใช้ไม่สอยต่าง ๆ ต้องพึ่งพาไฟฟ้าแทบทั้งนั้น
หากไฟฟ้าดับในช่วงเย็น เช่นที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครครั้งที่แล้ว
นอกจากจะทำอะไรไม่ได้ เพราะไม่มีไฟฟ้าใช้แล้ว

ยังจะต้องอดข้าวอีกด้วย

เพราะไม่มีไฟฟ้าหุงข้าว

ก็ขอฝากการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้ดำเนินการเรื่องการป้องกันใน
เรื่องนี้โดยรีบด่วน

คิดว่าสงสารประชาชนที่หลวมตัวใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ไปหมดแล้วด้วยเถิด
โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครนั้น

ปัจจุบันไม่มีใครหุงข้าวโดยใช้ฟืนหรือใช้เตาถ่านหุงข้าวกันแล้ว

หากไม่รีบแก้ไขปัญหานี้

เกิดประชาชนโมโหหิวขึ้นมา ก็จะลำบากกันเปล่า ๆ
